

Escàs camp d'acció

El Govern gallec es troba prou desplaçat de les decisions que es prenen sobre el rumb del món agrari. L'executiu estatal i la UE li marquen les pautes.

El camp gallec, sota el dogma de la competitivitat i la modernització, es va veure sotmès en els últims anys a un procés de reconversió brutal amb greus conseqüències per als camperols, per al món rural i per al conjunt de l'economia gallega. Conseqüències que es plasmen en el desplaçament dels nostres productes dels mercats tradicionals, tant de l'estat com dels locals —els gallecs consumim cada vegada més productes alimentaris d'importació—, en el desmantellament de la nostra agroindústria, en la pèrdua de milers i milers de llocs de feina directes i indirectes i en la decadència del món rural.

I és que els camperols de Galícia patim les conseqüències d'una doble discriminació: la que ens afecta com a país i la que patim com a professionals de l'agricultura. Com a país en procés de desenvolupament i mancat d'un "govern pro-

pi" hem d'aguantar els resultats de les negociacions que fan els governs espanyols de torn sense comptar mai com a horitzó el desenvolupament del camp gallec. Com a agricultors ens veiem discriminats pels problemes derivats de la falta de dret a produir, per percebre uns preus més baixos de l'estat i de la Unió Europea i també per la marginació que sentim a l'hora del repartiment de fons públics.

Podem afirmar, doncs, que els agricultors del camp gallec som víctimes d'un Govern espanyol que negocia i participa en decisions d'una política nociva per a nosaltres i per al nostre país i d'un govern anomenat gallec que es limita a ser un mer gestor de les polítiques agràries del neoliberalisme que comparteix.

L'aplicació de la política de limitació de la producció (quotes de llet o dret a plantar vinya), de baixada de preus a la producció aprovada en les successives reformes de Política Agrària Comuna, de contingentació dels drets de primes a les vaques lleteres i per a l'oví i cabrum i de l'escàs accés a les primes per als vaquí mascle, entre altres, són les responsables també de la pèrdua de llocs de feina directes (en el període 1985-1994 el nombre de persones ocupades en l'agricultura va baixar en 250.000).

A les grans mesures de política agrària que acabem de descriure cal afegir-ne d'altres que també han contribuït de manera important tant a malmetre la renda com a reduir la qualitat de vida dels agricultors gallecs. Entre aquestes mesures podem destacar set factors:

1. El desmantellament progressiu dels serveis d'assessorament tècnic per al camp gallec, que comença amb la supressió de l'Agència de Desenvolupament Ramader a començament dels vui-

La crisi de les vaques boges ha esdevingut un calvari pels ramaders. S'hi han succeït les manifestacions de demanda d'ajudes per pal·liar-ne els efectes.

tanta i que continua amb el progressiu esmortiment del Servei d'Extensió Agrària. A hores d'ara, a més a més es comencen a fer els primers passos per a privatitzar els Serveis d'Assessorament Tècnic i de Sanitat Animal. La Conselleria d'Agricultura, mentrestant, intenta llavar-se la cara davant la societat establint el telèfon d'informació al camp.

2. La manca d'una política decidida de suport a les indústries agroalimentàries gallegues perquè puguen afrontar la penetració progressiva de les transnacionals va fer que moltes desaparegueren. Com a conseqüència de la política dels successius governs de Fraga, el sector lacti —el més important de la nostra economia, perquè va ser capaç de generar moltes i importants empreses, privades i cooperatives— va anar perdent una empresa rere l'altra fins quedar avui en la pràctica totalitat en mans d'empreses foranes.

3. La política de crèdits i ajudes per al desenvolupament de les explotacions agràries va ser àmpliament acollida pels llauradors de Galícia, que realitzaren importants inversions per millorar les explotacions en la línia que se'ls marcava. Però la manca d'una política de les administracions gallega i espanyola que garantisca el dret a produir a preus competitius aboca el sector a una situació de gran fragilitat, i si no fóra per l'esforç dels nostres vells, que aporten les seues pensions de jubilació per mantenir el mitjà de vida dels joves de casa, potser quebrarien moltes d'aquestes explotacions.

4. Les administracions gallega i espanyola practiquen una política d'exclusió i discriminació de les agricultores amb l'aplicació d'un decret del franquisme mitjançant el qual se'ls denega l'alta en la Seguretat Social Agrària si el cònjuge treballa fora i guanya més que elles o si aquest és autònom. A més a més, l'aplicació de la Llei de modernització de l'explotació agrària familiar els nega l'accés a la titularitat de l'explotació agrària quan el cònjuge és titular d'una altra explotació.

5. Un altre aspecte que explica la deterioració de la situació i que veiem amb preocupació per al futur són els problemes d'accés a la terra provocats per una política molt agressiva de forestació de les terres agràries, per la falta d'ordenació del territori i per falta d'una política que afavoresca l'ús de la terra per part de les explotacions en actiu.

6. Pel que fa a la política alimentària, els successius escàndols, especialment l'encefalopatia espongiiforme bovina provocada pel model de producció industrial que prima la política ramadera actual i que fa les explotacions agràries actuals cada vegada més dependents de les multinacionals, ha sumit la ramaderia gallega en una profunda crisi que es pot agreujar encara més si els projectes d'ordenació que prepara el Ministeri d'Agricultura van avant i si el Govern gallec que isca de les urnes el 21 d'octubre no pren mesures serioses de suport a les explotacions agràries de carn.

7. Política repressiva. Des de l'any 1986, els camperols de Galícia hem protagonitzat importants mobilitzacions en

defensa del nostre mitjà de vida. Mobilitzacions com ara les del sector lacti pel dret a produir, que van rebre un ampli suport de la societat gallega i que van obligar la Xunta de Galícia a prendre decisions no desitjades pel Govern de Fraga. Això va fer que el Govern gallec anara desmantellant els pocs canals de diàleg existents i posant en marxa diferents mecanismes de pressió —i de repressió— sobre el Sindicato Labrego Gallego i, des de l'any 1998, sobre els mateixos camperols. En aquest apartat cal destacar així mateix que en Galícia no se celebren eleccions a cambres agràries des de l'any 1978.

Per acabar, hem de dir que, a pesar de les dificultats, els camperols de Galícia avancem en el procés d'autoorganització en el Sindicato Labrego Galego i treballam per forçar una nova política agrària al servei de la societat; és a dir, una política agrària que remunere adequadament els pagesos mitjançant l'establiment de preus per a volums determinats de producció per persona activa en l'explotació que cobresquen els costos i el treball de producció, que genere una alimentació sana i segura i que aplique mètodes de producció que respecten el medi ambient. I no estem sols: a nivell europeu treballam dins la CPE (Coordinadora Camperola Europea), i a nivell mundial al si de la Via Camperola.

Lidia Senra

Secretària general del Sindicato Labrego Galego i membre, en representació de la CPE, del comitè consultiu "Producció animal" de la UE

**Cines Babel
Cines Albatros**

Cines Albatros

L'ILLA DE L'HOLANDÉS
Una pel·lícula de Sigfrid Monleón

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS:
575 ptes. tota la setmana

Si ets lector d'EL TEMPS:
575 ptes. de dilluns a dijous

C/ Fra Lluís Colomer, 4. VALÈNCIA

